

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Avaldamismärge:

Riigikogu
välisleping
algtekst
RT II, 28.10.2014, 2

Eesti Vabariigi ja Maroko Kuningriigi vaheline tulumaksudega topeltmaksustamise vältimise ning maksudest hoidumise tõkestamise leping

Vastu võetud 25.09.2013

[Eesti Vabariigi ja Maroko Kuningriigi vahelise tulumaksudega topeltmaksustamise vältimise ning maksudest hoidumise tõkestamise lepingu ratifitseerimise seadus](#)

Eesti Vabariik ja Maroko Kuningriik, soovides majandussuhete edendamiseks ja tugevdamiseks sõlmida tulumaksudega topeltmaksustamise vältimise ning maksudest hoidumise tõkestamise lepingut,

on kokku leppinud järgmises.

ARTIKKEL 1 LEPINGU SUBJEKT

Lepingut kohaldatakse sellele isikule, kes on ühe või mõlema lepinguosalise riigi resident.

ARTIKKEL 2 LEPINGU ESE

- Lepingut kohaldatakse lepinguosalise riigi, selle kohaliku omavalitsuse üksuse või muu haldusüksuse kehtestatud tulumaksudele, sõltumata nende kogumise viisist.
- Tulumaksuna käsitatakse tulult või selle osalt, sealhulgas vallas- või kinnisvara võõrandamisest saadud kasult ning vara väärtuse kasvult võetavat maksu.
- Maksud, millele lepingut eelkõige kohaldatakse, on:
 - Marokos:
 - tulumaks ja
 - juriidilise isiku maks;(edaspidi *Maroko maks*) ja
 - Eestis:
 - tulumaks;(edaspidi *Eesti maks*).
- Lepingut kohaldatakse ka samasele või sama laadi maksule, mis kehtestatakse olemasoleva maksu asemele või sellele lisaks pärast lepingu allkirjutamist. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud teevad teineteisele teatavaks asjaomaste maksuseaduste iga tähtsa muudatuse.

ARTIKKEL 3 PÕHIMÕISTED

- Kui kontekst ei nõua teisiti, kasutatakse selles lepingus mõisteid järgmises tähenduses:
 - lepinguosaline riik* ja *teine lepinguosaline riik* on kontekstist olenevalt kas Eesti või Maroko;
 - Marokotähendab* Maroko Kuningriiki ja geograafilises mõttes hõlmab:
 - Maroko Kuningriigi territooriumi, territoriaalmerd ja
 - territoriaalmerest väljapoole jäävat mereala, sealhulgas merepõhja, maapõue (mandrilava) ja majandusvööndi, kus Maroko teostab oma suveräänseid õigusi loodusvarade uurimise ja kasutamise eesmärgil oma seaduste kohaselt ja kooskõlas rahvusvahelise õigusega;

c) *Eestit* tähendab Eesti Vabariiki ja geograafilises mõttes Eesti territooriumi ning Eesti territoriaalvetega külgnevaid alasid, kus Eesti võib oma seaduste kohaselt ja kooskõlas rahvusvahelise õigusega teostada oma õigusi merepõhjale ja maapõuele ning seal leiduvatele loodusvaradele;

d) *makson* kontekstist olenevalt kas Eesti või Maroko maks;

e) *isikhõlmab* füüsilist isikut, äriühingut ja muud isikute ühendust;

f) *äriühingon* juriidiline isik või muu üksus, mida maksustatakse kui juriidilist isikut;

g) *lepinguosalise riigi ettevõtja* ja *teise lepinguosalise riigi ettevõtja* tähendab kontekstist olenevalt kas ühe või teise lepinguosalise riigi residentide ettevõtlust;

h) *rahvusvaheline veduon* lepinguosalise riigi ettevõtja mere- või õhuvedu, välja arvatud juhul, kui mere- või õhuvedu toimub ainult teises lepinguosalises riigis;

i) *pädev ametiisikon*:

- i) Marokos rahandusminister või tema volitatud esindaja;
- ii) Eestis rahandusminister või tema volitatud esindaja;

j) *kodanikon*:

- i) lepinguosalise riigi kodakondsusega füüsiline isik ja
- ii) juriidiline isik või muu isikute ühendus, mis on asutatud lepinguosalise riigi seaduste alusel.

2. Kui lepinguosaline riik kasutab lepingut kohaldades selles määratlemata mõistet ja kui kontekstist ei tulene teisiti, lähtub ta lepingus käsitletud maksudega seotud mõistet tõlgendades selle riigi seadustes sellel ajal kasutatud määratlusest; maksuseadustes määratletud mõisted on ülimalikud teistes seadustes määratletud mõistete suhtes.

ARTIKKEL 4 RESIDENT

1. Selles lepingus tähendab termin *lepinguosalise riigi residentisikut*, kes on selle riigi seaduste alusel maksukohustuslane elu- või asukoha, asutamise koha, juhtkonna asukoha, või muu sellise kriteeriumi järgi; termin hõlmab ka lepinguosalist riiki, selle kohaliku omavalitsuse üksust või muud haldusüksust.

Termin ei hõlma isikut, kes on selle riigi maksukohustuslane üksnes seetõttu, et tema tuluallikas asub selles riigis.

2. Kui lõike 1 kohaselt on füüsiline isik mõlema lepinguosalise riigi resident, määratakse tema staatus järgmiselt:

a) ta on ainult selle riigi resident, kus tal on kodu; kui tal on kodu mõlemas riigis, siis on ta selle riigi resident, millega tal on tihedamad isiklikud ja majanduslikud sidemed (*eluliste huvide keskus*);

b) kui eluliste huvide keskust ei ole võimalik kindlaks määrata või kui isikul ei ole kodu kummaski riigis, siis on ta selle riigi resident, kus ta tavaliselt viibib;

c) kui isik viibib tavaliselt mõlemas riigis või kui ta ei viibi tavaliselt kummaski neist, siis on ta selle riigi resident, mille kodanik ta on;

d) kui isik on mõlema riigi kodanik või kui ta ei ole kummagi riigi kodanik, lahendatakse küsimus lepinguosaliste riikide pädevate ametiisikute kokkuleppel.

3. Kui isik on lõike 1 kohaselt mõlema lepinguosalise riigi resident, siis lahendatakse küsimus lepinguosaliste riikide pädevate ametiisikute kokkuleppel, arvestades kõrgeima juhtimisorgani asukohta või muud asjaomast tegurit; see ei kehti füüsilise isiku kohta.

ARTIKKEL 5 PÜSIV TEGEVUSKOHT

1. Selles lepingus tähendab termin *püsiv tegevuskoht* äritegevuse kindlat kohta, mille kaudu täielikult või osaliselt toimub ettevõtja äritegevus.

2. Püsivaks tegevuskohaks peetakse esmajoones:

- a) juhtkonna asukohta;
- b) filiaali;
- c) kontorit;
- d) tehast;
- e) töökoda;
- f) kaevandust, nafta- ja gaasipuurauku, karjääri või muud loodusvarade uurimise ja kaevandamise kohta;
- g) müügikohta ja

h) ladustamisteenuse osutamise kohta.

3. Terminpüsiv tegevuskohthõlmab samuti:

a) ehitusplatsi ja ehitus-, montaaži- või seadmestamistööid ning nende üle teostatavat järelevalvet, kui platsil tegutsetakse, selliseid töid tehakse või nende järele valvatakse üle kuue kuu;

b) teenuste pakkumist, sealhulgas nõustamist, millega tegelevad lepinguosalise riigi ettevõtja töötajad või selleks palgatud muud isikud, kui selline tegevus kestab (sama või seotud projekti raames) teises lepinguosalises riigis vähemalt kolm kuud 12-kuulise ajavahemiku jooksul;

c) isiku lepinguosalises riigis toimuvat tegevust, mis on seotud selle riigi (sealhulgas merepõhjas või maapõues leiduvate) loodusvarade uurimise, kaevandamise või kasutuselevõtmisega, käsitatakse selles riigis asuva püsiva tegevuskoha kaudu toimuva äritegevusena. Selle lõike tähenduses hõlmab termin äritegevus igasuguste loodusvarade uurimise, kaevandamise või kasutuselevõtmisega seotud teenuste, rajatiste või seadmete pakkumist.

4. Eelmistest lõigetest olenemata ei peeta püsivaks tegevuskohaks:

a) ehitise kasutamist üksnes ettevõtjale kuuluva kauba ladustamiseks või väljapanekuks;

b) ettevõtjale kuuluva kaubavaru hoiustamist üksnes ladustamiseks või väljapanekuks;

c) ettevõtjale kuuluva kaubavaru hoiustamist üksnes selleks, et seda teisele ettevõtjale töötlemiseks anda;

d) äritegevuse kindla koha pidamist ainult selleks, et ettevõtjale kaupa osta või teavet koguda;

e) äritegevuse kindla koha pidamist ainult selleks, et ettevõtjale vajalikke muid ettevalmistus- või abitöid teha;

f) äritegevuse kindla koha pidamist üksnes mitme alapunktides a kuni e nimetatud tegevuse jaoks tingimusel, et ka selliste tegevuste kogum on ettevalmistava või abistava iseloomuga.

5. Kui isik tegutseb lepinguosalises riigis teise lepinguosalise riigi ettevõtja nimel, siis lõigetest 1 ja 2 olenemata on ettevõtjal esimesena nimetatud riigis püsiv tegevuskoht nende tehingute kaudu, mis on teinud tema nimel tegutsev isik (see lõige ei kehti lõikes 6 nimetatud sõltumatute vahendajate kohta), kui selline isik:

a) on volitatud sõlmima ja tavaliselt sõlmib selles riigis ettevõtja nimel lepinguid, välja arvatud juhul, kui isiku tegevus piirdub lõikes 4 loetletud eesmärkidel tehtavate toimingutega, mis ei muuda äritegevuse kindla koha kaudu toimuvat tegevust selle lõike tähenduses püsivas tegevuskohas toimuvaks või

b) ei ole volitatud lepinguid sõlmima, kuid ta tavaliselt hoiab esimesena nimetatud riigis kaubavaru, mida ta regulaarselt ettevõtja nimel kohale toimetab.

6. Lepinguosalise riigi ettevõtjal ei ole teises lepinguosalises riigis püsivat tegevuskohta, kui tema äritegevus selles teises riigis toimub ainult maakleri, komisjonäri või muu sõltumatu vahendaja kaudu ja selle isiku tegevust võib käsitada tema tavapärase äritegevusena. Kui selline isik tegutseb valdavalt nimetatud ettevõtja huvides ning omavahelistes äri- ja rahandussuhetes järgitakse sõltumatute ettevõtjate vahel kokkulepitust erinevaid tingimusi, ei ole isik selle lõike tähenduses sõltumatu vahendaja.

7. Kui lepinguosalise riigi residentist äriühing kontrollib teise lepinguosalise riigi residentist äriühingut või kui äriühingu tegevus toimub püsiva tegevuskoha kaudu või muul viisil selles teises riigis, ei anna see alust käsitada üht äriühingut teise äriühingu püsiva tegevuskohana.

ARTIKKEL 6 KINNISVARATULU

1. Tulu, sealhulgas põllumajandusest või metsandusest saadud tulu, mida lepinguosalise riigi resident saab teises lepinguosalises riigis asuvast kinnisvarast, võib maksustada see teine riik.

2. Termin *kinnisvaramääratletakse* vara asukoha riigi seaduste alusel. Termin hõlmab igal juhul kinnisasja päraldist, kinnisvaraga seotud nõudeõigust, eluskarja, põllumajanduses ja metsanduses kasutatavat seadet, maaomandit käsitleva seadusega sätestatud õigust, kinnisvara kasutusvaldust ning õigust saada tasu maavara leiukoha ja loodusvara kasutamise või kasutusõiguse eest; kinnisvarana ei käsitata laeva, paati ega õhusõidukit.

3. Lõiget 1 kohaldatakse kinnisvara isiklikust kasutamisest, rendile- või üürileandmisest või muul viisil kasutamisest saadud tulule.

4. Lõikeid 1 ja 3 kohaldatakse ka ettevõtluses ja kutsetegevuses kasutatavast kinnisvarast saadud tulule.

5. Kui osalus või muu osalusega seotud õigus äriühingus või muus lepinguosalise riigi residendist üksuses annab selle osaluse või muu õiguse omanikule õiguse kasutada selle äriühingu või muu üksuse kinnisvara, siis seda tulu, mida omanik saab selle osaluse või õiguse isiklikust kasutamisest, rendile- või üürileandmisest või muul viisil kasutamisest, võib maksustada selles lepinguosalises riigis, kus kinnisvara asub.

ARTIKKEL 7 ÄRIKASUM

1. Lepinguosalise riigi ettevõtja kasumi maksustab ainult see riik. Kui ettevõtja tegutseb püsiva tegevuskoha kaudu ka teises lepinguosalises riigis, võib seal maksustada selle kasumiosa, mida saab omistada püsivale tegevuskohale. Püsiva tegevuskoha kaudu müüdava kaubaga samase või sama laadi kauba müügist või püsiva tegevuskoha kaudu toimuva muu äritegevusega samasest või sama laadi äritegevusest saadud kasumi võib omistada püsivale tegevuskohale, kui on tõendatud, et selline müük või tegevus oli korraldatud eesmärgiga vältida maksustamist riigis, kus püsiv tegevuskoht asub.
2. Lõiget 3 arvestades käsitlevad lepinguosalised riigid püsivale tegevuskohale omistatava kasumina seda kasumit, mida püsiv tegevuskoht eeldatavasti saaks, tegutsedes iseseisvalt samadel või sama laadi tingimustel samal või sama laadi tegevusalal kui teise lepinguosalise riigi ettevõtja, kelle püsiv tegevuskoht see on.
3. Püsivale tegevuskohale omistatavat kasumit arvestades võib tuludest maha arvata juhtimis- ja halduskulud ning püsiva tegevuskohaga seotud muud kulud, sõltumata sellest, kas need tekkisid püsiva tegevuskoha riigis või mujal. Maha ei või arvata summasid, mida püsiv tegevuskoht maksab peakontorile või sama ettevõtja muule kontorile litsentsitasuna või muu maksena patendi või muu õiguse kasutamise eest, või komisjonitasuna teatud teenuste eest, või juhtimisteenuse eest, või intressina püsivale tegevuskohale laenatud raha eest (viimane ei kehti krediidiasutuse kohta); eelnev ei kehti tegelike kulutuste hüvitamise kohta. Samuti ei võeta püsivale tegevuskohale omistatava kasumi arvestamisel arvesse summasid, mida püsiv tegevuskoht kohustab peakontorit või sama ettevõtja muud kontorit tasuma; eelnev ei kehti tegelike kulutuste hüvitamise kohta.
4. Kui lepinguosalises riigis on püsivale tegevuskohale omistatavat kasumit arvestades tavaliselt jaotatud ettevõtja kogukasum ettevõtja osade vahel proportsionaalselt, ei ole lõikega 2 vastuolus lepinguosalise riigi õigus kasutada nimetatud meetodit maksustatava kasumi kindlaksmääramiseks juhul, kui meetodi rakendamise tulemus on kooskõlas selle artikli põhimõtetega.
5. Kasumit ei omistata püsivale tegevuskohale, kui ettevõtja ostab selle kaudu kaupa ainult oma tarbeks.
6. Eelmistes lõigetes käsitletud kasumit arvestades rakendatakse igal aastal sama meetodit, kui ei ole küllaldast põhjust seda muuta.
7. See artikkel ei mõjuta lepingu teiste artiklite kohaldamist, kui kasum hõlmab nendes teistes artiklites käsitletud tulu.

ARTIKKEL 8 MERE- JA ÕHUVEDU

1. Lepinguosalise riigi ettevõtja rahvusvahelistest mere- ja õhuvadudest saadud kasumi maksustab ainult see riik.
2. Lõiget 1 kohaldatakse ka kasumile, mis on saadud osalusest puulis või muud liiki ühises äritegevuses või rahvusvahelises veoorganisatsioonis, kuid ainult selles ulatuses, mis on omistatav osalejale võrdeliselt tema osalusega ühistegevuses.
3. Selle artikli kohaldamisel hõlmab lepinguosalise riigi ettevõtja rahvusvahelistest merevedudest teenitud kasum ka kasumit konteinerite kasutamisest või üürimisest, tingimusel, et viimane on lõikes 1 nimetatud kasumiga võrreldes juhuslikku laadi.

ARTIKKEL 9 SEOTUD ETTEVÕTJAD

1. Kui
 - a) lepinguosalise riigi ettevõtja otse või kaudselt osaleb teise lepinguosalise riigi ettevõtja juhtimises, kontrollib ettevõtjat või kui tal on osalus ettevõtja osa- või aktsiakapitalis või
 - b) samad isikud otse või kaudselt osalevad mõlema lepinguosalise riigi ettevõtja juhtimises, kontrollivad ettevõtjaid või kui neil on osalus mõlema ettevõtja osa- või aktsiakapitalisning kui ettevõtjad järgivad omavahelistes äri- ja rahandussuhetes sõltumatute ettevõtjate vahel kokkulepitust erinevaid tingimusi, mille tõttu jääb ettevõtja kasum eeldatavast väiksemaks, loetakse ettevõtja kasumiks eeldatav kasum ja see maksustatakse asjakohaselt.
2. Kui lepinguosaline riik arvab oma ettevõtja kasumi hulka ja asjakohaselt maksustab tulu, mida on teises lepinguosalises riigis maksustatud selle riigi ettevõtja kasumina ja mille oleks saanud esimesena nimetatud riigi

ettevõtja, kui ettevõtjad oleksid omavahelistes suhetes järginud sama laadi tingimusi nagu sõltumatud ettevõtjad, korrigeerib see teine riik kasumilt tasuvat maksusummat. Maksusummat korrigeerides arvestatakse lepingu teisi sätteid ja lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud peavad vajaduse korral teineteisega nõu.

3. Lõiget 2 ei kohaldata kui ühte asjaomast ettevõtjat, kelle tegevus on viinud kasumi korrigeerimiseni lõike 1 alusel, on sellise tahtliku tegevuse eest haldus- või kohtumenetluse või muu seaduse alusel läbiviidud menetluse tulemusena karistatud.

ARTIKKEL 10 DIVIDEND

1. Dividendi, mida lepinguosalise riigi residentist äriühing maksab teise lepinguosalise riigi residentile, võib maksustada see teine riik.

2. Dividendi võib maksustada ka dividende maksva äriühingu residentiriik selle riigi seaduste kohaselt; kui dividendi saaja on teise lepinguosalise riigi resident, ei või dividendilt võetava maksu määr ületada:

a) 6 protsenti dividendi brutosummast, kui dividendi saaja on äriühing (mitte isikute ühendus), kelle otsene osalus dividendi maksva äriühingu osa- või aktsiakapitalis on vähemalt 25 protsenti;

b) 10 protsenti dividendi brutosummast kõigil muudel juhtudel.

Lõiget 2 ei kohaldata äriühingu selle kasumi maksustamisele, millest dividendi makstakse.

3. Selles artiklis käsitatakse dividendina tulu osalusest, *jouissance*-aktsiatelt või *jouissance*-õigustest, kaevandusaktsiatelt, asutajaaktsiatelt või muust kasumi saamise õigusest (mis ei ole võlanõue) ning teistest osalusega seotud õigustest ja ka muud tulu, mida maksustatakse nagu dividendi või muud kasumijaotist selle lepinguosalise riigi seaduste kohaselt, mille resident on kasumijaotist maksev äriühing.

4. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui lepinguosalise riigi residentist dividendisaaja äri- või kutsetegevus toimub püsiva tegevuskoha või kindla koha kaudu teises lepinguosalisest riigis, mille resident dividendi maksev äriühing on, ning ta saab dividendi seoses püsiva tegevuskoha või kindla koha kaudu toimuva äri- või kutsetegevusega. Sel juhul kohaldatakse artiklit 7 või 14.

5. Kui lepinguosalise riigi residentist äriühing saab tulu teisest lepinguosalisest riigist, ei või see teine riik maksustada äriühingu makstavat dividendi ega jaotamata kasumit, kuigi need sisaldavad tulu, mis on tekkinud selles teises riigis; see ei kehti teise lepinguosalise riigi residentile makstava dividendi kohta ega selliselt osaluselt makstava dividendi kohta, mis on seotud selles teises riigis asuva püsiva tegevuskoha või kindla kohaga.

6. Kui lepinguosalise riigi äriühingul on püsiv tegevuskoht teises lepinguosalisest riigis, siis olenemata selle lepingu teistest sätetest võib teises lepinguosalisest riigis selle riigi maksuseaduste alusel artikkel 7 lõike 1 alusel maksustatavast kasumist maksu kinni pidada juhul, kui kasum kantakse üle peakontorile; selline kinnipeetav maks ei tohi ületada 6 protsenti kasumist, millest on juba maha arvatud selles teises riigis kehtestatud äriühingumaks.

ARTIKKEL 11 INTRESS

1. Intressi, mis tekib lepinguosalisest riigis ja mida makstakse teise lepinguosalise riigi residentile, võib maksustada see teine riik.

2. Nimetatud intressi võib oma seaduste kohaselt maksustada ka see lepinguosaline riik, kus intress tekib; kui intressi saaja on teise lepinguosalise riigi resident, ei või intressilt võetava maksu määr ületada 10 protsenti intressi brutosummast.

3. Lõikest 2 olenemata ei maksustata lepinguosalisest riigis selles riigis tekkivat intressi, mille saaja on teise lepinguosalise riigi valitsus, sealhulgas selle kohaliku omavalitsuse üksus, keskpank või täielikult selle valitsuse omandis olev finantsasutus, kui lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud on selles kokku leppinud.

4. Selles artiklis käsitatakse intressina tulu igasugusest võlanõudest, olenemata sellest, kas nõue on hüpoteegiga tagatud, ja sellest, kas nõue annab õiguse võlgniku kasumile, ja eelkõige tulu valitsuse võlakirjadest või muudest võlakohustustest ning nendega seotud maksetest. Termin *intressi* hõlma artikli 10 kohaselt dividendina käsitatavat tulu. Hilinenud makse eest võetavat viivist selle artikli tähenduses intressina ei käsitata.

5. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui lepinguosalise riigi residentist intressisaaja äri- või kutsetegevus toimub püsiva tegevuskoha või kindla koha kaudu teises lepinguosalisest riigis, kus intress tekib ja kus ta saab intressi

püsiva tegevuskoha või kindla koha kaudu toimuva äri- või kutsetegevusega seotud võlanõudelt. Sel juhul kohaldatakse artiklit 7 või 14.

6. Intress on tekkinud lepinguosalises riigis, kui intressi maksab selle riigi resident. Kui võlgnevus, millelt intressi makstakse, on seotud püsiva tegevuskoha või kindla kohaga ning kui intressi maksmise kulu kannab püsiv tegevuskoht või kindel koht, on intress tekkinud püsiva tegevuskoha või kindla koha lepinguosalises riigis, olenemata sellest, kas intressi maksja on selle riigi resident või mitte.

7. Kui intressi maksja ja intressi saaja või nende mõlema ning muu isiku erisuhte tõttu ületab võlanõude eest makstava intressi summa seda summat, milles oleksid intressi maksja ja intressi saaja kokku leppinud ilma sellise suhteta, kohaldatakse seda artiklit ainult viimati nimetatud summale. Enammakstud intress maksustatakse kummagi lepinguosalise riigi seaduste kohaselt, arvestades lepingu teisi sätteid.

ARTIKKEL 12 LITSENTSITASU

1. Litsentsitasu, mis tekib lepinguosalises riigis ja mida makstakse teise lepinguosalise riigi residentile, võib maksustada see teine riik.

2. Nimetatud litsentsitasu võib oma seaduste kohaselt maksustada ka see lepinguosaline riik, kus litsentsitasu tekib; kui litsentsitasu saaja on teise lepinguosalise riigi resident, ei või litsentsitasult võetava maksu määr ületada 10 protsenti litsentsitasu brutosummat.

3. Selles artiklis käsitatakse litsentsitasuna makset, mida saadakse teadustöö, kirjandus- või kunstiteose autoriõiguse eest, sealhulgas kino- või telefilmide või raadio- või televisioonisaate salvestise eest, või ringhäälingu saadete edastamiseks kasutatava satelliitlevi, kaabellevi, kiudoptilise kaabli või muu sarnase tehnoloogia eest; magnetlindi, heliplaadi või laserplaadi (tarkvara) eest; patendi, kaubamärgi, disaini või mudeli, plaani, salajase valemi või tehnoloogilise protsessi kasutamise või kasutamise õiguse eest; tööstus-, kaubandus-, põllumajandus- või teadusseadme kasutamise või kasutamise õiguse eest või tööstusliku, kaubandusliku, põllumajandusliku või teaduslase oskusteabe ja samuti tehnilise abi eest.

4. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui lepinguosalise riigi residentist litsentsitasu saaja äri- või kutsetegevus toimub püsiva tegevuskoha või kindla koha kaudu teises lepinguosalises riigis, kus litsentsitasu tekib ja kus ta saab litsentsitasu püsiva tegevuskoha või kindla koha kaudu toimuvast äri- või kutsetegevuses kasutatavast õigusest või varast. Sel juhul kohaldatakse artiklit 7 või 14.

5. Litsentsitasu on tekkinud lepinguosalises riigis, kui tasu maksja on selle riigi resident. Kui litsentsitasu maksmise kohustus on seotud püsivas tegevuskohas või kindlas kohas toimuva tegevusega ning litsentsitasu maksmise kulu kannab püsiv tegevuskoht või kindel koht, on litsentsitasu tekkinud püsiva tegevuskoha või kindla koha lepinguosalises riigis, olenemata sellest, kas litsentsitasu maksja on selle riigi resident või mitte.

6. Kui litsentsitasu maksja ja litsentsitasu saaja või nende mõlema ja muu isiku erisuhte tõttu ületab eseme kasutamise, kasutamise õiguse või oskusteabe eest makstav litsentsitasu selle summa, milles oleksid litsentsitasu maksja ja litsentsitasu saaja kokku leppinud ilma sellise suhteta, kohaldatakse seda artiklit ainult viimati nimetatud summale. Enammakstud litsentsitasu maksustatakse kummagi lepinguosalise riigi seaduste kohaselt, arvestades lepingu teisi sätteid.

ARTIKKEL 13 KASU VARA VÕÖRANDAMISEST

1. Kui lepinguosalise riigi resident saab kasu artiklis 6 määratletud ja teises lepinguosalises riigis asuva kinnisvara võõrandamisest, võib kasu maksustada see teine riik.

2. Kui lepinguosalise riigi resident saab kasu sellise vallasvara võõrandamisest, mida ta kasutab teises lepinguosalises riigis püsiva tegevuskoha äritegevuses või kindlas kohas oma kutsealal tegutsedes, või püsiva tegevuskoha (eraldi või koos ettevõttega) või kindla koha võõrandamisest, võib kasu maksustada see teine riik.

3. Kui lepinguosalise riigi ettevõtja saab kasu rahvusvahelises veos kasutatava laeva või õhusõiduki või nende kasutamise seotud vallasvara võõrandamisest, maksustab kasu ainult see riik.

4. Kui lepinguosalise riigi resident võõrandab osaluse või muud samalaadsed õigused, mille väärtus tuleneb vähemalt 50 protsendi ulatuses otseselt või kaudselt teises lepinguosalises riigis asuvast kinnisvarast, võib võõrandamisest saadud kasu maksustada see teine riik.

5. Selle artikli eelmistes lõigetes käsitlemata vara võõrandamisest saadava kasu maksustab ainult lepinguosaline riik, mille resident on vara võõrandaja.

ARTIKKEL 14 KUTSETEGEVUS

1. Lepinguosalise riigi residentide kutsetegevusest või ettevõtlusest saadud tulu maksustab ainult see riik; sellist tulu võib maksustada ka teine lepinguosaline riik järgmistel asjaoludel:

a) kui isik tegutseb teises lepinguosalises riigis asuvas kindlas kohas, maksustab see teine riik ainult selle tuluosa, mis on omistatav sellele kindlale kohale või

b) kui isik viibib teises lepinguosalises riigis kokku vähemalt 183 päeva asjaomasel majandusaastal algava või lõppeva kaheteistkümnepäevase perioodi vältel, maksustab see teine riik ainult selle tuluosa, mida ta saab selles teises riigis toimuvast tegevusest.

2. Selles lepingus käsitatakse kutsetegevusena eraviisilist teadus- ja haridustööd, kirjandus- ja kunstitegevust ning arsti, juristi, inseneri, arhitekti, hambaarsti ja raamatupidaja erapraksist või muud seda laadi tegevust.

ARTIKKEL 15 PALGATÖÖ

1. Lepinguosalise riigi residendi palka ja töösuhtest saadud muud tasu maksustab ainult see riik, arvestades artikleid 16, 18, 19, 20 ja 21. Kui lepinguosalise riigi resident on töötanud ka teises lepinguosalises riigis, võib nimetatud tasu maksustada see teine riik.

2. Lõikest 1 olenemata maksustab lepinguosalise riigi residendi teises lepinguosalises riigis töösuhtest saadud tasu ainult esimesena nimetatud riik, kui:

a) tasu saaja viibib teises lepinguosalises riigis kokku kuni 183 päeva asjaomasel majandusaastal algava või lõppeva kaheteistkümnepäevase perioodi vältel ja

b) tasu maksab tööandja või tasu makstakse selle tööandja nimel, kes ei ole teise lepinguosalise riigi resident, ja

c) tööandja ei maksa tasu teises riigis asuva püsiva tegevuskoha või kindla koha kaudu.

3. Eelmistest lõigetest olenemata võib lepinguosalise riigi ettevõtja rahvusvahelises veos kasutataval laeval või õhusõidukil töötamise eest saadud tasu maksustada see riik.

ARTIKKEL 16 JUHATUSE LIIKME JA TEGEVJUHTKONNA TASU

1. Juhatuse liikme tasu ja muud seda laadi maksed, mida lepinguosalise riigi resident saab teise lepinguosalise riigi residentist äriühingu juhatuse, nõukogu või muu samalaadse organi liikmena, võib maksustada see teine riik.

2. Palka ja muud sarnast tasu, mida lepinguosalise riigi resident saab teise lepinguosalise riigi residentist äriühingu tegevjuhtkonna liikmena, võib maksustada see teine riik.

3. Termin *tegevjuhtkond* tähendab piiratud arvul ametikohtadel tegutsevaid inimesi, kes vastutavad peamiselt äriühingu tegevuse üldise suunamise eest; eelnev ei kehti juhatuse liikmete tegevuse kohta. Termin hõlmab isikut, kes tegutseb nii juhatuse kui ka juhtkonna liikmena.

ARTIKKEL 17 ESINEJA JA SPORTLASE TULU

1. Artiklitest 14 ja 15 olenemata võib lepinguosalise riigi residendi tulu, mida ta saab teises lepinguosalises riigis meelelahutajana teatris, filmis, raadios, televisioonis või mujal esinemise eest või muusiku või sportlasena tegutsedes, maksustada see teine riik.

2. Artiklitega 7, 14 ja 15 ei ole vastuolus, kui meelelahutaja või sportlase teenitud tulu, mis laekub tema asemel mõnele teisele isikule, maksustab lepinguosaline riik, kus meelelahutaja või sportlane tegutseb.

3. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata, kui meelelahutaja või sportlane saab tulu lepinguosalises riigis toimuvast tegevusest, mida rahastatakse peamiselt ühe või mõlema lepinguosalise riigi või nende kohaliku omavalitsuse üksuste vahenditest. Sel juhul maksustab tulu ainult see lepinguosaline riik, kus meelelahutaja või sportlane on resident.

ARTIKKEL 18 PENSION, ANNUITEET- JA SOTSIAALKINDLUSTUSMAKSED

1. Lepinguosalise riigi residentidele makstud pensioni, annuiteetmaksed ja varasema töötamise eest saadavat muud seda laadi tasu maksustab ainult see riik; see ei kehti artikli 19 lõikes 2 nimetatud pensioni kohta.

2. Pensioni, annuiteetmaksed ja muid perioodilisi või juhuti tehtavaid väljamakseid mida maksab töötajate õnnetusjuhtumikindlustusega seoses lepinguosaline riik, kohaliku omavalitsuse üksus või muu haldusüksus, maksustab ainult see riik

3. Lõikest 1 olenemata maksustab pensioni ja lepinguosalise riigi sotsiaalkindlustust käsitlevate õigusaktide alusel makstava muu väljamakse ainult see riik.

ARTIKKEL 19 AVALIK TEENISTUS

1. a) Palka ja muud tasu, mida lepinguosaline riik, selle kohaliku omavalitsuse üksus või muu haldusüksus maksab isikule riigi, omavalitsusüksuse või muu haldusüksuse asutuses töötamise eest, maksustab ainult see riik; sätet ei kohaldata pensionile.

b) Sellist palka ja muud tasu maksustab ainult teine lepinguosaline riik, kui isik on töötanud selles riigis ning ta on:

- i) selle riigi resident ja kodanik või
- ii) selle riigi resident, kuid tema residentsus tuleneb ka muust asjaolust kui töötamine.

2. a) Pensioni, mida lepinguosaline riik, selle kohaliku omavalitsuse üksus või muu haldusüksus maksab või mida nende loodud fondidest makstakse isikule töötamise eest selle riigi, omavalitsusüksuse või muu haldusüksuse asutuses, maksustab ainult see riik.

b) Sellist pensioni maksustab ainult teine lepinguosaline riik, kui pensioni saaja on teise riigi resident ja kodanik.

3. Lepinguosalise riigi, kohaliku omavalitsuse üksuse või muu haldusüksuse äritegevusega seotud töö eest saadud palgale ja muule tasule kohaldatakse artikleid 15, 16, 17 ja 18.

ARTIKKEL 20 ÜLIÕPILASE JA PRAKTIKANDI TULU

1. Lepinguosaline riik ei maksusta tema territooriumil üksnes õpingutel või praktikal viibiva üliõpilase või praktikandi ülalpidamiseks, õpinguteks või praktikaks tehtavaid väljamakseid, kui isik on teise lepinguosalise riigi resident või oli seda vahetult enne õppima või praktikale asumist ja väljamakse tehakse väljaspool õppimis- või praktikakoha riiki asuvast allikast.

2. Lõikes 1 käsitlemata stipendiumide ja töösuhetest saadud tasude osas on lõikes 1 nimetatud üliõpilasel või praktikandil õpingute või praktika jooksul õigus saada samasuguseid maksuvabastusi, -soodustusi või -vähendusi nagu külastatava riigi residentidel.

ARTIKKEL 21 ÕPETAJA JA TEADLASE TULU

1. Kui isik viibib lepinguosalises riigis selle riigi enda või selles riigis tunnustatud ülikooli või muu sellise haridusasutuse kutsel mitte kauem kui kaks aastat ja ainueesmärgiga sellises asutuses õpetada või uurimistööd teha, ning ta on teise lepinguosalise riigi resident või oli seda vahetult enne lepinguosalisse riiki tulekut, siis on tasu, mida ta sellise tegevuse eest saab selles lepinguosalises riigis maksust vabastatud tingimusel, et väljamakse tehakse väljaspool seda riiki asuvast allikast.

2. Lõiget 1 ei kohaldata sellisele tasule, mis on saadud peamiselt konkreetse isiku erahuvides tehtud uurimistöö eest.

ARTIKKEL 22 MUU TULU

1. Lepinguosalise riigi residendi tulu, mida lepingu eelmistes artiklites ei ole käsitletud, maksustab olenemata tulu tekkimise kohast ainult see riik.

2. Lõiget 1 ei kohaldata sellele tulule, mida lepinguosalise riigi resident saab teises lepinguosalises riigis püsiva tegevuskoha kaudu tegutsedes või selles teises riigis asuvas kindlas kohas toimuvast kutsetegevusest, kui õigused või vara, millest tulu on tekkinud, on seotud püsiva tegevuskoha või kindla kohaga; lõiget ei kohaldata artikli 6 lõikes 2 määratletud kinnisvarast saadud tulule. Eelmises lauses nimetatud juhtudel kohaldatakse artiklit 7 või 14.

ARTIKKEL 23 TOPELTMAKSUSTAMISE KÕRVALDAMINE

Topeltmaksustamist kõrvaldatakse järgmiselt:

1. Kui Maroko resident saab tulu, mida selle lepingu kohaselt võib maksustada Eestis, lubab Maroko residendi tulult tasutavast maksust maha arvata summa, mis võrdub Eestis tasutud tulumaksuga. Mahaarvatav summa ei ületa Maroko tulumaksu seda osa, mis on arvatud enne maksukohustuse vähendamist tulult, mida võib maksustada Eestis.

2. Eestis:

a) Kui Eesti resident saab tulu, mida selle lepingu kohaselt on maksustatud Marokos, vabastab Eesti selle tulu maksust, arvestades punkti b ja lõiget 3.

b) Kui Eesti resident saab tulu, mida

- i) artikli 10 lõike 2 punkti b või
- ii) artikli 11 lõike 2 või artikli 12 lõike 2

kohaselt võib maksustada Marokos, lubab Eesti resident tulult tasutavast maksust maha arvata summa, mis võrdub Marokos tasutud maksuga. Mahaarvatav summa ei ületa Eestis tulumaksu seda osa, mis on arvatud enne maksukohustuse vähendamist tulult, mida võib maksustada Marokos.

3. Selle artikli kohaldamisel teisest lepinguosalisest riigist saadud ärikasumile (artikkel 7) või dividendidele (artikkel 10), loetakse teises lepinguosalises riigis tasutud maksu hulka ka maks, mida teine riik tavaliselt kogub, kuid mida on vähendatud või mille kogumisest loobunud kooskõlas maksusoodustusi andvate õigusaktidega.

4. Kui lepinguosalise riigi resident tulu on selle lepingu kohaselt selles riigis maksust vabastatud, võib see riik sellest hoolimata resident ülejäänud maksukoormuse arvutamisel vabastatud tulu osa arvesse võtta.

ARTIKKEL 24 VÕRDNE KOHTLEMINE

1. Lepinguosaline riik maksustab teise lepinguosalise riigi kodanikku ja kohaldab talle maksustamisega kaasnevaid nõudeid samamoodi nagu oma kodanikule samadel asjaoludel. Seda lõiget kohaldatakse olenemata artiklist 1 ka isikule, kes ei ole kummagi lepinguosalise riigi resident.

2. Lepinguosaline riik maksustab lepinguosalise riigi residentist kodakondsuseta isikut ja kohaldab talle maksustamisega kaasnevaid nõudeid samamoodi nagu oma kodanikust residentile samadel asjaoludel.

3. Lepinguosalise riigi ettevõtja teises lepinguosalises riigis asuv püsiv tegevuskoht maksustatakse samadel alustel kui teise lepinguosalise riigi samal tegevusalal tegutsev ettevõtja.

4. Lepinguosalise riigi ettevõtja võib maksustatavat kasumit arvestades sellest maha arvata teise lepinguosalise riigi residentile makstud intressi, litsentsitasu ja muu väljamakse samadel alustel nagu oma riigi residentile tehtud makse korral; sätet ei kohaldata artikli 9 lõikes 1, artikli 11 lõikes 7 ega artikli 12 lõikes 6 nimetatud juhtudel.

5. Lepinguosalise riigi ettevõtjat, mida kontrollib otse või kaudselt teise lepinguosalise riigi resident või milles teise lepinguosalise riigi residentil on otsene või kaudne osalus, ei maksustata kõrgemalt ega esitata talle maksustamisega seotud lisanõudeid võrreldes sama lepinguosalise riigi samalaadse ettevõtjaga.

6. Seda artiklit ei tõlgendata kui lepinguosalise riigi kohustust võimaldada teise lepinguosalise riigi residentile tema perekonnaseisu või perekondlike kohustuste tõttu samasugust maksusoodustust, -vabastust või -vähendust, mida ta võimaldab oma residentile.

7. Seda artiklit kohaldatakse olenemata artiklist 2 kõigile maksudele.

ARTIKKEL 25 VASTASTIKUSE KOKKULEPPE MENETLUS

1. Kui isik arvab, et lepinguosalise riigi tegevus põhjustab või võib põhjustada tema sellist maksustamist, mis ei ole lepinguga kooskõlas, võib ta lepinguosaliste riikide õigusaktidest sõltumata esitada kaebuse oma lepinguosalise riigi pädevale ametiisikule; kui tema kaebuse suhtes tuleb kohaldada artikli 24 lõiget 1, esitab ta asja menetlemiseks selle lepinguosalise riigi pädevale ametiisikule, mille kodanik ta on. Kaebus esitatakse menetlemiseks kolme aasta jooksul alates päevast, millal saadi teada lepingut rikkuvat maksustamist põhjustavast tegevusest.

2. Kui kaebus on pädeva ametiisiku arvates õigustatud ja ta ei leia rahuldavat lahendust, püüab ametiisik kaebuse lahendada vastastikusel kokkuleppel teise lepinguosalise riigi pädeva ametiisikuga, järgides põhimõtet, et lepingut rikkuvat maksustamist tuleb vältida. Kokkuleppele jõutakse nii kiiresti kui võimalik ja kokkulepe täidetakse lepinguosaliste riikide õigusaktides ettenähtud ajapiirangut kohaldamata.

3. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud püüavad lepingu tõlgendamisel ja kohaldamisel tekkivad küsimused lahendada vastastikusel kokkuleppel. Topeltmaksustamise vältimiseks võivad nad teineteisega nõu pidada ka lepingu käsitlemata juhtudel.

4. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud võivad eelmistes lõigetes käsitletud kokkuleppele jõudmiseks suhelda teineteisega vahetult, sealhulgas pädevatest ametiisikutest või nende esindajatest moodustatud ühiskomisjoni kaudu.

ARTIKKEL 26 TEABEVAHETUS

1. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud vahetavad lepingu täitmiseks ja riigisiseste õigusaktide kohaldamiseks eeldatavalt asjakohast teavet lepinguosalises riigis, selle kohaliku omavalitsuse üksuses või muus haldusüksuses kehtestatud maksude kohta tingimusel, et maksustamine ei ole lepinguga vastuolus. Teabevahetus ei ole piiratud artikliga 1 ja hõlmab ka käibemaksu.

2. Lepinguosaline riik käsitab teisest lepinguosalisest riigist lõike 1 alusel saadud teavet salajasena samamoodi nagu oma õigusaktide alusel saadud teavet; teave antakse üksnes isikule ja ametivõimule (sealhulgas kohtud ja haldusasutused), kes lõikes 1 viidatud makse määrab, kogub või sisse nõuab või maksudega seotud kaebusi lahendab või teostab eeltoodu üle järelevalvet. Teavet kasutatakse ainult eelloetletud eesmärkidel. Teavet võib avaldada avalikul kohtuistungil või kohtuotsuses.

3. Lõikeid 1 ja 2 ei tõlgendata lepinguosalise riigi kohustusena:

- a) rakendada haldusabinõusid, mis on vastuolus lepinguosaliste riikide seaduste ja halduspraktikaga;
- b) anda teavet, mis ei ole lepinguosaliste riikide seaduste alusel või tavapärasel haldusmenetluses kättesaadav;
- c) anda teavet, mis sisaldab äri-, tootmis- või ametisaladust või teavet, mille avaldamine on vastuolus avaliku korraga.

4. Kui lepinguosaline riik on selle artikli kohaselt taotlenud teavet, siis teine lepinguosaline riik võtab nõutud teabe saamiseks meetmeid ka juhul, kui see teine riik ei vaja sellist maksualast teavet enda tarbeks. Eelmises lauses sätestatud kohustus on piiratud lõikega 3, kuid seda piirangut ei või ühelgi juhul tõlgendada kui lepinguosalise riigi õigust keelduda teabe andmisest ainult riigisisese huvi puudumise tõttu.

5. Lõiget 3 ei tõlgendata lepinguosalise riigi võimalusena keelduda teabe andmisest ainult seetõttu, et teabe valdaja on krediitiasutus, muu finantsasutus, esindajakonto omanik, esindaja või usaldusisik või teave puudutab osalust isikus.

ARTIKKEL 27 ABI MAKSUDE SISSENÕUDMISEL

1. Lepinguosalised riigid abistavad teineteist maksunõuete täitmisele pööramisel. Artiklid 1 ja 2 abi osutamist ei piira. Lepinguosaliste riikide pädevad ametiisikud võivad selle artikli kohaldamise korras omavahel kokku leppida.

2. Selles artiklis tähendab *maksunõue* lepinguosalise riigi, selle kohaliku omavalitsuse üksuse või muu haldusüksuse kehtestatud maksukohustuse summat, tingimusel et maksustamine ei ole vastuolus lepingu ega muu dokumendiga, mille pooled on lepinguosalised riigid, samuti selle summaga seotud intressi ja trahvi ning maksu kogumise või võlgniku vara säilitamise kulusid.

3. Kui lepinguosalise riigi *maksunõue* on selle riigi seaduste kohaselt täitmisele pööratav ja maksukohustuslane ei saa sel ajal selle riigi seaduste kohaselt maksunõude täitmisele pööramist ära hoida, võtab teise lepinguosalise riigi pädev ametiisik esimesena nimetatud riigi pädeva ametiisiku taotlusel maksunõude täitmisele pööramise üle. Teine lepinguosaline riik kogub maksunõude summa kooskõlas oma maksude sundsissenõudmist ja kogumist käsitlevate seadustega, nagu oleks tegu tema enda maksunõudega.

4. Kui lepinguosaline riik võib maksunõude täitmisele pööramise tagamiseks oma õiguse kohaselt rakendada võlgniku vara säilitamise abinõusid, võtab teise lepinguosalise riigi pädev ametiisik esimesena nimetatud riigi pädeva ametiisiku taotlusel maksunõude üle, et rakendada võlgniku vara säilitamise abinõusid. Teine lepinguosaline riik rakendab maksukohustuslase vara säilitamise abinõusid kooskõlas oma seadustega, nagu oleks tegu tema enda maksunõudega, isegi kui nende abinõude rakendamise ajal ei ole maksunõue esimesena nimetatud riigis täitmisele pööratav või on maksukohustuslasel õigus ära hoida selle täitmine.

5. Kui lepinguosaline riik on lõigetes 3 ja 4 nimetatud eesmärkidel maksunõude üle võtnud, ei kohaldata neist lõigetest olenemata selles riigis selle nõude suhtes ajapiiranguid ega eeliseid, mida kohaldatakse maksunõude suhtes selle riigi seaduste kohaselt. Lisaks ei ole lõigete 3 ja 4 eesmärgil ülevõetud maksunõudel lepinguosalises riigis eelist, mis on sellel maksunõudel teise lepinguosalise riigi seaduste kohaselt.

6. Lepinguosalise riigi maksunõude olemasolu, selle kehtivuse ja summa üle peetavaid vaidlusi menetleb selle riigi kohus või haldusasutus. Seda artiklit ei tõlgendata õigusena pidada selliseid menetlusi teise lepinguosalise riigi kohtus või haldusasutuses.

7. Kui lepinguosalise riigi lõike 3 või 4 kohase taotluse esitamise ja teise lepinguosalise riigi poolt summa kogumise ja selle esimesena nimetatud lepinguosalisele riigile ülekandmise vahelisel ajal maksunõue lakkab olemast, siis:

a) lõikes 3 nimetatud taotluse korral esimesena nimetatud lepinguosalise riigi maksunõue, mis on selle riigi seaduste kohaselt täitmisele pööratav ja mille täitmisele pööramist maksukohustuslane ei saa sellel ajal selle riigi seaduste kohaselt ära hoida, või

b) lõikes 4 nimetatud taotluse korral esimesena nimetatud lepinguosalise riigi maksunõue, mille suhtes see riik võib oma seaduste kohaselt rakendada maksukohustuslase vara säilitamise abinõusid, et tagada selle täitmine, teatab esimesena nimetatud riigi pädev ametiisik sellest viivitamata teise riigi pädevale ametiisikule ja teise riigi valikul esimesena nimetatud riik kas peatab oma taotluse või võtab selle tagasi.

8. Seda artiklit ei tõlgendata lepinguosalise riigi kohustusena:

a) rakendada haldusabinõusid, mis on vastuolus lepinguosaliste riikide seaduste ja halduspraktikaga;

b) rakendada abinõusid, mis on vastuolus avaliku korraga;

c) osutada abi, kui teine lepinguosaline riik ei ole võtnud kõiki oma seaduste ja halduspraktikaga võimaldatud asjakohaseid kogumis- või säilitamise meetmeid;

d) osutada abi juhul, kui see tekitaks sellele riigile halduskoormust, mis on ilmselgelt ebaproportsionaalne teise riigi saadava kasuga.

ARTIKKEL 28 DIPLOMAATILISE ESINDUSE JA KONSULAARASUTUSE TÖÖTAJA

Lepingut ei kohaldata diplomaatilise esinduse ega konsulaarasutuse töötaja rahalistele soodustustele, mis on ette nähtud rahvusvahelise õiguse üldtunnustatud normide ja erikokkulepete alusel.

ARTIKKEL 29 LEPINGU JÕUSTUMINE

1. Lepinguosaliste riikide valitsused edastavad teineteisele teate lepingu jõustumiseks vajaliku riigisisese menetluse lõpetamise kohta.

2. Leping jõustub lõikes 1 nimetatud hilisema teate kuupäeval ja seda kohaldatakse mõlemas lepinguosalises riigis:

i) lepingu jõustumisele järgneva kalendriaasta 1. jaanuarist makstud või krediteeritud kinnipeetava maksu suhtes;

ii) lepingu jõustumisele järgneva kalendriaasta 1. jaanuaril või hiljem algaval maksustamisaastal või -perioodil tasutava muu maksu suhtes.

ARTIKKEL 30 LEPINGU LÕPETAMINE

Leping on jõus, kuni lepinguosaline riik selle lõpetab. Lepinguosaline riik võib lepingu lõpetada, kui lepingu jõustumisest on möödunud viis aastat ja teade lepingu lõpetamisest on saadetud diplomaatiliste kanalite kaudu vähemalt kuus kuud enne kalendriaasta lõppu. Sel juhul ei kohaldata lepingut:

i) teate edastamisele järgneva kalendriaasta 1. jaanuarist makstud või krediteeritud kinnipeetava maksu suhtes;

ii) teate edastamisele järgneva kalendriaasta 1. jaanuaril või hiljem algaval maksustamisaastal või -perioodil tasutava muu maksu suhtes.

Selle kinnituseks on valitsuste volitatud isikud lepingule alla kirjutanud.

Koostatud 25. septembril 2013. aastal New Yorgis kahes eksemplaris eesti, araabia ja inglise keeles; tekstid on võrdselt autentset. Tõlgendamiserinevuse korral võetakse aluseks ingliskeelne tekst.

Eesti Vabariigi nimel
Urmas Paet
Välisminister

Maroko Kuningriigi nimel
Saad-Eddine El Othmani
Välisminister

[Convention](#) between the Republic of Estonia and the Kingdom of Morocco for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income